

[Indenrigsministeren]

kede døre er § 9 i den københavnske styrelseslov og ikke § 1 i forretningsordenen.

Borgerrepræsentationen har endvidere oplyst, at der ved mødets begyndelse den 6. marts 1986 blev fremsat forslag om at overføre den pågældende sag til behandling for åbne døre, men at dette forslag – efter at have været forhandlet for lukkede døre – blev forkastet med 27 stemmer mod 21 stemmer. Borgerrepræsentationen har anført, at begrundelsen for, at sagen efter sin beskaffenhed måtte behandles for lukkede døre, var, at det må anses for naturligt og selvfølgelig, at kommunalbestyrelsen tager stilling til sine repræsentative forpligtelser, uden at de forskellige synspunkter vedrørende betimeligheden af at imødekomme andragendet om en modtagelse på rådhuset fremdrages i et offentligt møde. Borgerrepræsentationen har tillige anført, at sager om modtagelser på rådhuset sædvanligvis behandles rent administrativt af borgerrepræsentationens præsidium, men at denne sag var videresendt til borgerrepræsentationen, idet 2 borgmestre havde taget forbehold i sagen.

Jeg kan fuldt tilslutte mig borgerrepræsentationens redegørelse for forholdet mellem reglerne i styrelsesloven og forretningsordenen. Jeg må samtidig understrege, at det efter den nævnte bestemmelse i styrelsesloven er hovedreglen, at borgerrepræsentationens møder er offentlige, og at behandlingen af sager for lukkede døre er undtagelsen.

Det må derfor altid nøje overvejes, om der er tilstrækkelig grund til helt eller delvis at behandle en sag for lukkede døre. Det forhold, at en sagstype sædvanligvis behandles administrativt, kan ikke i sig selv begrunde dørlukning.

I den foreliggende sag har jeg imidlertid ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at borgerrepræsentationen ved beslutningen om at behandle sagen for lukkede døre har overskredet grænserne for det skøn, der i styrelseslovens § 9 er tillagt borgerrepræsentationen.

Bortfaldet spørgsmål:

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 1170, der var stillet af Erenbjerg (S) til stats-

ministeren, den 27. maj 1986 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Spm. nr. S 1170

Til statsministeren (23/5 86) af:

Erenbjerg (S):

»Hvilke udenlandske rejser har statsministeren foretaget i sin embedsperiode, hvilke formål har disse rejser tjent, hvilke udgifter har disse rejser påført det offentlige, og hvilke gaver (til en værdi over 1.000 kr.) har ministeren og/eller dennes ægtefælle modtaget i forbindelse med rejserne?«

Begrundelse

Da ingen af regeringens medlemmer har svaret på det tilsvarende skriftlige spørgsmål, finder spørgeren det nødvendigt at stille spørgsmålet mundtligt, idet spørgeren formoder, at de ønskede oplysninger er tilgængelige for folketingets medlemmer og offentligheden.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 122:

Forslag til folketingsbeslutning om økonomiske midler til forskning i sygdommen AIDS.

Af Agerschou (SF) og Anne Grete Holmsgård (VS) m.fl.

(Fremsat 20/2 86. Første behandling 4/4 86. Betænkning 16/5 86).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Agerschou (SF):

Efterhånden er de fleste – også herinde – blevet klar over, at AIDS er en alvorlig sygdom, der kræver helt ekstraordinære initiativer. Med besvær og unødige forsinkelser er